

Theatermaker Hanneke de Jong maakt geluidsopnames in Weert.

© rene corten

Hoe is het om in je eentje dood te gaan?

Opeens is daar het bericht: de buurman is dood. En jij? Wist het niet en kende hem nauwelijks. Het overkwam theatermaker Hanneke de Jong die er de voorstelling 'Ik was hier' over maakte. Nu op het Limburg Festival.

DOOR KIM NOACH | WEERT |

Het lijkt wel een rekwisiet, de bijzondere audio-recorder van theatermaker Hanneke de Jong. Het zijn vooral de latex oren aan de uiteinden die verbazen.

Hanneke lacht. Het is een échte en ook nog eens een heel goede recorder die ze gebruikt om opnames te maken die ze in de voorstellingen verwerkt. „Spontaan gekregen van een bezoeker die een van onze voorstellingen bezocht. En het werkt super, je vangt

er een fantastisch 3D-effect mee. De eerste keer dat ik de opnames van dit apparaat terug- luisterde, keek ik een paar keer over mijn schouder omdat ik dacht dat er iemand achter me stond.”

Samen met haar lief, tevens zakenpartner Jonas de Witte vormt Hanneke theatergezelschap DeJong& DeWitte. Ze wonen en werken sinds 2007 in Arnhem, waar Hanneke na haar afstuderen aan de Toneelacademie Maastricht is neergestreken.

Gêne

De voorstelling *Ik was hier* gaat op het Limburg Festival in première. Festival-directeur Jan Klompen haalde ze naar Weert, waar ze theater op locatie verzorgen in en rondom de Fatimawijk. *Ik was hier* is een mix van documentaire, audio/theater op locatievoorstelling en een (korte) wandeling.

Het uitgangspunt is waargebeurd. Hanneke en Jonas hoorden weken na het overlijden van een buurman dat hij in alle eenzaamheid gestorven was. Een buurtgenoot die ze niet kenden en die een tijdje dood in zijn woning lag, zonder dat er mensen waren die hem misten. Hanneke: „Mijn eerste reactie? Hoe kan dit? Ik voelde ook gêne. Via sociale media ben je bij wijze van spreken van iedereen tot in de kleinste details op de hoogte, maar toch zijn er mensen die in alle eenzaamheid in ons land sterven.”

Het gegeven prikkelde haar brein als theatermaker. Eenzaamheid is een actueel thema in onze maatschappij, er verschijnen (helaas) regelmatig nieuwsberichten over mensen die dagen, weken of soms zelfs maandenlang dood in hun woning liggen.

Hoe is het om in je eentje dood te gaan? Wie ben je als niemand je kent? „Natuurlijk heb je altijd mensen die bewust voor eenzaamheid kiezen en zich niet alleen voelen. Maar uiteindelijk heeft ieder mens dezelfde diepe verlangens. Om gezien te worden, erkend te worden.”

In Weert vertrekken de bezoekers - allemaal met een iPod - vanaf De Huiskamer voor een theatrale wandeltocht door een woonwijk in Weert. Je gaat al wandelend op zoek naar antwoorden: wie is de

buurman die overleden is? Onderweg gevoed door fragmenten die Hanneke als een luisterboek samenstelde en waarvoor ze diverse begrafenis en rouwrituelen in Europa bestudeerde. „Zo kwam ik erachter dat ze in Roemenië in het huis van een overledene alle gebruiksvoorwerpen omdraaien na de dood. Om de ziel van de bewoner terug te laten keren naar zijn oorsprong. Dat vond ik erg mooi.”

Schaamte

Ik was hier is al een keer eerder in Rotterdam opgevoerd. Na afloop is er in Weert een mogelijkheid om met het publiek in gesprek te gaan, mocht daar behoefte aan zijn. „Ik merk dat het onderwerp best wat los kan maken, mensen die iets soortgelijks meegemaakt hebben en hun verhaal kwijt willen. Het delen van de schaamte wellicht, of de vraag hoe het kan. Wat het mij opleverde? Dat ik zelf bewuster kijk naar mijn eigen leven en kijk of ik contact kan maken met mensen die er nog wel zijn, maar waar ik al een tijd geen bericht meer van heb gehad.”

Ik was hier, DeJong&DeWitte, vrijdag 10 en zaterdag 11 augustus (meerdere keren per dag), Theater De Huiskamer, Weert.

www.limburgfestival.nl